

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: احمد مزارعی
۰۶ اکتوبر ۲۰۱۴

سکولاریسم ترکیه از آتاترک تا اردوخان

اردوخان پس مانده آتاترک فاشیست و عملیه یهودیان و استعمارگران فرانسوی و انگلیس است ، «حزب اتحاد و ترقی» و «حزب ترکهای جوان» هر دو ساخته و پرداخته یهودیان دمنه (یهودیان به ظاهر مسلمان شده) و استعمارگران اروپائی بود، آنان در آن مرحله ترکیه را آنچنان ساختند که در ضدیت کامل با مسلمانان و در بست سرسپرده استعمارگران باشد ، «سکولاریسم» آتاتورکی به این می ماند که شخصی کت ، پیراهن سفید و کراوات به تن داشته باشد ولی شلوار شورت و کفش نداشته باشد، به همین دلیل ترکیه ارمینها و کردها را برای پاکسازی کردن ترکیه از وجود بیگانگان و با تفکر نژادپرستی، قتل عام می کردند و ترکیه اولین کشور اسلامی بود که رژیم صهیونیستی اسرائیل را که همتای خود بود به رسمیت شناخت و در حقیقت از استعمارگران تبعیت نمود. اروپای سرمایه داری برای حفظ منافع دراز مدت خود و تضمین بازار فروش کالا و تهیه مواد اولیه تولید و انرژی رایگان، سه کشور را آنچنان تشکیل دادند که برای دوره ای طولانی در چمبره آنان باشند، این سه کشور عبارت بودند از عربستان و هابی، ترکیه و اسرائیل. آنان کوشیدند ایران را هم اینچنین کنند اما ایران به علت وجود جنبشهای انقلابی همچون مشروطه، سوسیال دموکراسی، کوچک خان، خیابانی و...../ باب طبع استعمار نشد در دوره بعدی مصدق در اولین اقدام خود نماینده دو فاکتوی رژیم صهیونیستی را اخراج و کمی بعد ملت ایران طی انقلاب شکوهمند بهمن بساط امریکا و نوکر مفلوکش را به زباله دان ریختند.

به ترکیه باز گردیم، این کشور هنوز در چنبره سیاستهای استعمار قرار دارد، در ترکیه ۳۲ پایگاه نظامی امریکا مستقر است که بعضی از آنها در نزدیکی مرزهای ایران است و برطبق قراردادهای فیما بین در صورت وقوع جنگ میان ایران و امریکا ترکیه نه فقط حق دخالت در امور سیاستهای امریکا را ندارد بلکه ستاد ارتش ترکیه به طور کامل باید از فرماندهی امریکا تبعیت کند و سازمانهای امنیتی امریکا و اسرائیل بر امور امنیتی کشور ترکیه اشراف کامل دارند . همه ما می دانیم که امریکا به ترکیه اجازه داده بود خارج از برنامه تحریمها با ایران روابط اقتصادی داشته باشد، اما امریکائیا این شرط را برای ترکیه گذاشته بودند که مانع ورود و خروج جاسوسان موساد اسرائیل به ایران و به عکس نشود (اسناد از سایت کنعان آن لاین و سایت فاسیون متعلق به کمونیستهای سوریه) به عکس ایران که مخالفان سیاسی دولت را از هر قومی باشد زندانی و یا اعدام می کنند، قومیت و مذهب در محکومیت دخالت ندارد، در ترکیه اعدامهای جمعی یا فردی بیشتر جنبه نژاد پرستانه دارد، در سال ۱۹۹۵ که عده ای نویسنده در مکانی گرد آمده تا تبادل نظر کنند به توسط جریانهای اسلامی متعصب که از حمایت دولت برخوردار بودند مورد هجوم قرار گرفته و نزدیک به ۳۵ نفرشان در آتش سوختند، در آن حادثه عزیز نسین و یکی دوفتر دیگر جان سالم بدر بردند، قاتلان دستگیر و چون مورد حمایت دولت بودند محاکمه آنها سالها به تأخیر افتاد و دو سه سال پیش آنان بیگناه شناخته شدند عکس العمل اردوخان

این بود که: «آزادی آنها حتماً خیریتی داشته است» ولی علت اصلی کشتار، علوی بودن نویسندگان بود، اردوخان برای آرامش ظاهری خانواده مقتولان قول می دهد که به جای مکان کشتار که در اثر آتش سوزی تخریب شده بود یک کتابخانه بسازد، اما اکنون آنجا تبدیل به رستوران شاورما فروشی شده است، شاورما فروشی را عمداً انتخاب کرده اند. دولتهای ترکیه همیشه مخالف علویان بوده اند، جنبشهای اجتماعی همچون، اسحاقیه (منسوب به جنبش دهقانی به رهبری بابا اسحق (مولویه)، دانشمندیه و بکداشیه در دوره عثمانیها همگی علوی بوده، در ضمن رقص سماع نیز مخصوص طایفه بکداشیه بوده که گُرد بوده اند اما اکنون به نام ترکها معروف شده است.

اخیراً فلمی در ترکیه به کارگردانی **کاظم غندوخان** با نام «**دختران گمشده شهر درسیم**» به طور مستند تهیه شده که واقعه قتل عام نزدیک به هفتاد هزار نفر علوی، سریانی و ارمنی در منطقه «درسیم» که امروز نامش را برای پاک کردن آثار جنایت به «تونجلی» تبدیل کرده اند، شرح می دهد. کارگردان تا کنون موفق شده ۱۵۰ نفر از دخترانی را که از آنسالها آواره شده و به اسارت این و آن درآمده اند کشف و قرار است تاریخ مستند زندگی آنها را به صورت کتابی انتشار دهد. یکی از اینان که ارمنی و اکنون ۷۲ سال دارد، در زمان بمباران و قتل عام مردم شهر ۹ ساله بوده و توسط یکی از سربازان ترک اسیر می شود، وی در دوره اسارت مسلمان شده و دوره بسیار زجردهنده ای را از سر می گذراند، چند بار شوهر کرده و طلاق می گیرد در سال ۲۰۱۰ سرنوشت خود را برای دخترش بازگو می کند، نام حقیقی وی **اصلیهان** بوده، سپس با کمک دخترش و گروه فلم سازان مستند استانبول، شجره نامه وی را کشف و بسیاری از اعضای خانواده و قومان و خویشانش را در شهرهای ترکیه و کشورهای همسایه پیدا می کنند و به یک دیگر می پیوندند، البته داستان بسیار طولانی است و توسط نویسنده ترک **اسلام اوزکان** در روزنامه ایلاف چاپ شده است، همانطور که ذکر شد فلم آنان هم موجود است

هرانت دنیك، نویسنده روزنامه نگار ارمنی ترکیه چرا به قتل رسید؟

پس از فاجعه نسل کشی ارمنیها تعدادی از رهبران «حزب ترکهای جوان» که در میانشان **مصطفی کمال** (آتا ترک بعدی) نیز دیده می شد به ظاهر محاکمه کردند، در خلال دادگاه، مصطفی کمال اینچنین شهادت داد: «شهروندان ما جنایاتی مرتکب شدند که عقل نمی پذیرد، همه شکل استبداد که حتی فکرش را هم نمی توان کرد انجام دادند، به کشتار جمعی دست زدند، روی بچه های شیرخوار زنده نفت ریخته و آتششان زدند، به زنان و دختران، جلوی کسانشان، تجاوز کرده در حالی که دست و پایشان را بسته بودند، همه املاک منقول و غیر منقول ارمنیها را تصاحب کرده و سپس آنها را به سوی بیابانهای عراق و سوریه فرارشان دادند، آنها مردمی بودند بینوا که در حقشان بدترین شقاوتها اعمال شد، به شکل وحشیانه ای به آنها اهانت شد و ذلیل شدند، ملت ما ارمنیها رادر شرایطی تحمل ناپذیر قرار داده که هیچ ملتی در طول تاریخشان اینچنین نشده است»

در دوره نسل کشی، بسیاری از صاحب منصبان ترک کودکان ارمنی را به عنوان پسر و یا دختر خوانده تصاحب می کرده و آنها را با شیوه و تفکر پان ترکیستی و اسلامی تربیت می کردند، شخص آتا تورک دختری ارمنی را به فرزندگی می گیرد و پس از مسلمان شدن نام «صبیحه غوکشن» برایش انتخاب می کند، اکنون ترکیه دو فرودگاه بزرگ دارد، یکی به نام «آتاترک» و دیگری به نام دختر خوانده آتاترک «صبیحه غوکشن».

چرا نام دومین بزرگترین فرودگاه ترکیه را «صبیحه غوکشن» نهاده اند؟

هنگامی که رهبران دولت ترکیه تصمیم به قتل عام علویان، ارمنیها و آسوریهای منطقه درسیم می گیرند غیر از سربازان پیاده نظام از بمباران با هواپیما نیز استفاده می کنند، دختر خوانده ارمنی الاصل آتا ترک در نزد پدر خلبانی

آموخته بوده، لذا پدر مفتخرانه **صبیحه** را برای کشتار اهالی درسیم به میدانهای نبرد می فرستد و احتمالاً گزارشاتی اغراق آمیز و یا حقیقی در مورد جنگاوری **صبیحه** ارسال می شود که همگان «انگشت تعجب به دندان می گیرند» لذا برای «قدر دانی از کشتارهای وحشیانه» ایشان دومین فرودگاه بزرگ کشور به نام وی ثبت می گردد.

هرانت دُنیک، نویسنده ارمنی ترکیه که در سال ۲۰۰۷ در دفتر کارش بقتل رسید، به این علت بود که با نوشتن مقاله ای به طور مستند توضیح داد، که دختر خوانده **آتاترک**، مسلمان و ترک نبوده بلکه دختری ارمنی الاصل بوده که در جریان نسل کشی ارمنیها از طرف **آتا ترک** به دختر خواندگی گرفته شده بود.

بدون هیچ شکی این افشاءگری ضربه دردناکی به همه کسانی بوده که این شخص جنایتکار و فاسد را «پدر ملت ترک» و همچنین بنیانگذار «سکولاریسم» در ترکیه می دانسته اند، لذا تصمیم به قتل وی گرفته و شخصی را می فرستند و در نهایت خونسردی با شلیک چند گلوله به حیات پر بارش پایان می دهند.

احمد مزارعی نهم مارچ ۲۰۱۴